

[H. P. Johansen.]

der skete i 1927, dels for Præsterne, dels for andre Tjenestemænd. Da fik andre Tjenestemænd en Nedsættelse af deres Lønninger, medens Præsterne nærmest fik en lille Forbedring, og derfor er det kun naturligt, at de nu ingen Lønforhøjelse faar. Jeg kan tilføje, at jeg tror heller ikke, Præsterne føler sig misfornøjede, selv om de ingen Forhøjelse faar; saa vidt jeg ved, har Præsterne Organisation givet Tilslutning til de foreliggende Lovforslag. Det er vel nok muligt, at de Præster, der faar en lidt mindre Godtgørelse for Kørsel og Konfirmandstue, ikke just vil være begejstrede for det — det er kun menneskeligt, om de vil se saadan paa det —, men jeg tror alligevel, de vil indrømme, at Godtgørelserne er saa rigelige, at det er forsvarligt at skære lidt ned hist og her.

Angaaende det Forslag, der vedrører Præsterne udenfor København og Frederiksberg, skal jeg blot nævne, at Hovedprincipet er, at der bliver flere Lønklasser, end der er efter den gældende Lov. Jeg har forstaaet Lovforslaget saadan, at der bliver en 1ste Lønningsklasse, den begynder med 6 540 og slutter med 7 740 Kr. 2den Klassen Embeder begynder med 3 780 Kr. og slutter med 6 660 Kr., medens 3die Lønningsklasse har en Begyndelsesløn paa 3 780 og slutter med 5 580 Kr. 4de Lønningsklasse, nogle ganske faa Embeder, har en Begyndelsesløn af 3 480 og en Slutløn af 3 560 Kr.

Som man vil se, er der en ikke ringe Forskel paa Lønnen i de forskellige Klasser, især paa Slutlønnen, og det er muligt, det vil føre med sig, at Præsterne i noget højere Grad vil blive forflyttet, end Tilfældet er i Øjeblikket. Det tror jeg imidlertid vil være gavnligt baade for Præsterne og for Befolkningen. Jeg har altid syntes, det maatte være uhyre vanskeligt for en Præst Søndag efter Søndag og for Resten ved mange andre Lejligheder maaske 30—35 Aar i Træk at skulle tale til den samme Befolkning, den samme Menighed. Jeg tror, det er meget faa Personligheder, der kan gøre dette, uden at det virker uheldigt i det lange Løb.

Det er naturligvis vanskeligt at sige, om det netop er denne Klassedeling af Lønnen og af Embederne, som er den absolut rigtige, det maa altid bero paa et Skøn; men jeg ser, at det kirkelige Udvalg, i hvert Fald en meget stor Del af det, har været inde paa det samme Princip, nemlig at der skulde være flere Lønklasser. Det er ganske vist lidt andre Brøkdele af Antallet af Embeder, der peges paa, ogsaa lidt andre Lønsatser, men Principet er det samme. Som jeg nævnte før, har altsaa en stor Del

af det kirkelige Udvalg, Præsterne Organisation, Ministeriet og saa at sige alle Medlemmer af Folketinget været enige om Princippet, selv om der har været delte Meninger om Enkelthederne. Jeg nærer derfor ingen Betænkelighed ved at anbefale den Del af Lovforslaget.

Jeg kan ligeledes anbefale den Pensionsordning, der foreslaas. Det er den samme, som de andre Tjenestemænd har maattet gaa ind paa, en Forhøjelse fra 3 til 5 pCt., og jeg antager ogsaa, man fra alle Sider kan være enig om, at Præsterne maa have den samme Pensionsordning som andre Tjenestemænd.

Der er endvidere forskellige smaa Ændringer i Forhold til den gældende Lov, f. Eks. Ændringer, som gaar ud paa en Forenkling af Regnskaberne og Udgifternes Fordeling, hvor der er to eller flere Kommuner i samme Sogn; der er Ændringer vedrørende Anvendelsen af de Penge, der spares, naar Embederne bliver ledige, o. s. v. Men alle disse Bestemmelser skal jeg under Hensyn til det sene Tidspunkt, vi drøfter Forslaget paa, ikke komme ind paa. Jeg kan anbefale dem, jeg anser dem for Forbedringer.

Til Slutning vil jeg udtale min Tilfredshed og min Glæde over en Bestemmelse i § 46, Bestemmelsen angaaende Kirkeskatten i visse nærmere betegnede Sogne. Denne Ændring tilsigter en Lettelse af Kirkeskatten for Folkekirkens Medlemmer i de Kommuner, hvor der er Valgmenigheder, og det opnaas ved, at man lægger, saa vidt jeg kan se, et større Beløb over paa Fællesfonden i Stedet for det Beløb, Valgmenighedernes Medlemmer er fritaget for. Det er min Tro, at denne Ændring vil blive hilst med Glæde og Tilfredshed i mange af de Kommuner, hvor Valgmenighederne har stor Udbredelse, og hvor derfor Kirkeskatten kan komme til at virke særlig tyngende.

Hermed skal jeg anbefale det første Lovforslag, og hvad angaar det andet Forslag, som er til Behandling her, Forslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg, er det af lignende Karakter som det første Forslag, idet det ogsaa tilsigter en Opfyldelse af Loven af 19. Marts 1930, der bestemmer, at de nævnte Lønningsforhold skal revideres i denne Samling. Jeg kan da ogsaa anbefale dette Forslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

S. Rasmussen: Jeg skal straks overfor den højtærede Kirkeminister udtale, at vi vil være med til en hurtig Behandling af det